

2

Herdenking oud-Kamerlid Van der Lek

Aan de orde is **de herdenking naar aanleiding van het overlijden van de heer Van der Lek, oud-fractievoorzitter van de PSP.**

De voorzitter:

Op vrijdag 29 november jongstleden overleed op 82-jarige leeftijd Bram van der Lek. Hij was van 1967 tot en met 1978, met een korte onderbreking, lid van de Tweede Kamer voor de PSP. In die laatste periode was hij bovendien zes jaar fractievoorzitter. Hij verliet op 46-jarige leeftijd om gezondheidsredenen de Tweede Kamer. In de jaren tachtig was hij nog enkele jaren lid van de Eerste Kamer en van het Europees Parlement.

Bram van der Lek was een gepromoveerde bioloog, die aanvankelijk en met veel plezier, zo begrijp ik, aan de slag ging als leraar. Toch koos hij al vrij snel voor de politiek. Er wordt beweerd dat hij het was, die voor het eerst het woord "milieu" gebruikte op het Binnenhof; hij waarschuwde in de Kamer met name voor de gevaren van kernenergie voor het milieu. Later was hij bestuurslid en voorzitter van de Vereniging Milieudefensie.

Van der Lek voelde zichzelf geen idealist en ook geen beroeps politicus. Het Kamerlidmaatschap vond hij ongeschikt voor ongeduldige mensen. Diep in zijn hart twijfelde hij eraan of er wel wezenlijke verbeteringen in de maatschappij mogelijk waren, laat staan dat eenvoudige Kamerleden veel aan zulke verbeteringen konden bijdragen: Kamerleden die het met veel te weinig ondersteuning moesten opnemen tegen een steeds verder uitdijend regeringsapparaat, terwijl de vraagstukken waarvoor de politiek zich gesteld zag, steeds gecompliceerder werden. Hij gaf openlijk toe dat hij als Kamerlid omkwam in informatie en details, en sprak al in de jaren zeventig de veelzeggende woorden dat hij niet zozeer moe werd van wat hij als Kamerlid moest doen, als wel van het besef hoeveel hij moest laten liggen.

Maar hij zag ook lichtpuntjes: mede door beter onderwijs en modernere communicatiemiddelen raakte de kiezer beter geïnformeerd en meer betrokken bij de maatschappij en bij de politiek. Hij pleitte in dat verband voor meer integrale uitzendingen van belangrijke Kamerdebatten op de televisie. Dat zou Kamerleden bovendien dwingen om in begrijpelijker taal te spreken. Van der Lek droeg als een van de eerste parlementariërs nooit een stropdas.

Zelden liet een Kamerlid zich zó openhartig uit over zijn eigen twijfels en worstelingen met de harde, alledaagse werkelijkheid in de politiek. Maar mede daardoor kunnen wij hem vandaag gedenken als wat hij was en wilde zijn: een waarachtig mens in de politiek.

Ik verzoek u een moment van stilte in acht te nemen.

(De aanwezigen nemen enkele ogenblikken stilte in acht.)

De voorzitter:

Ik verzoek de familie om zich naar het Ledenrestaurant te begeven, alwaar gelegenheid is tot condoleren.